

Foștii deținuți politici pregătesc proteste la București, Bruxelles și Strasbourg

În zilele de 13-14 Septembrie 2010, în stațiunea Mamaia, s-au desfășurat lucrările celui de-al XVII-lea Congres al Asociației Foștilor Deținuți Politici din România. Cei 244 de delegați prezenți, de pe tot întinsul țării, în urma dezbaterilor ce au durat două zile, au adoptat o rezoluție pe care o vor traduce și înainta și forurilor europene, transmite Romanian Global News.

În opinia participanților la acest Congres, condamnarea comunismului de către președintele României, ca fiind un regim ilegal și criminal, s-a dovedit a fi un act formal - cu iz electoral - aceasta neavând nici cea mai mică continuitate prin materializarea în ceva concret pentru cei în cauză, se arată în rezoluția adoptată de participanții la Congres.

"Invitați la ultimele trei congrese ale noastre, președintele Traian Băsescu și prim-ministrul Emil Boc nu și-au găsit timpul necesar și nici nu au trimis măcar câte un mesaj de salut printr-un secretar de stat sau consilier; fapt fără precedent! Solicitățile noastre repetate de mai bine de un an și jumătate de a fi primiți în câte o audiență de către cei doi, în scopul de a ne cunoaște și de a-i informa despre prolelele cu care ne confruntăm, nu și-au găsit nicio rezolvare! O atitudine asemănătoare o au și majoritatea guvernărilor și parlamentarilor români. Loviți de ignoranță sau de amnezie, au uitat că noi suntem aceia cărora li s-a luat totul: tinerețea, sănătatea, libertatea, agoniseala, oferindu-ni-se în schimb asasinat, condamnări la moarte, ani grei de temniță sau lagăre de muncă silnică? Bătuți, schingiuiți, înlănțuiți, flămânzi și bolnavi, am avut de îndeplinit norme de muncă imposibil de realizat. Ziua de muncă era ziua lumină!", se mai spune în document.

"Vom analiza posibilitățile legale de organizare cât mai grabnică a unor manifestații de stradă (marșuri sau pichetări) atât în Capitală, cât și la Bruxelles și Strasbourg", se mai arată în rezoluția Congresului.

REZOLUȚIE

Condamnarea comunismului de către Președintele Traian Băsescu, ca fiind un regim ilegal și criminal s-a dovedit a fi un act formal - cu iz electoral - aceasta neavând nici cea mai mică continuitate prin materializarea în ceva concret pentru noi. Invitați la ultimele trei congrese ale noastre, Președintele Traian Băsescu și Primul Ministru, Emil Boc, nu și-au găsit timpul necesar și nici nu au trimis măcar câte un mesaj de salut printr-un secretar de stat sau consilier; fapt fără precedent! Solicitățile noastre repetate de mai bine de un an și jumătate de a fi primiți în câte o audiență de către cei doi, în scopul de a ne cunoaște și de a-i informa despre prolelele cu care ne confruntăm. nu și-au găsit nicio rezolvare! O atitudine asemănătoare o au și majoritatea guvernărilor și parlamentarilor români. Loviți de ignoranță sau de amnezie, au uitat că noi suntem aceia cărora li s-a luat totul: tinerețea, sănătatea, libertatea, agoniseala, oferindu-ni-se în schimb asasinat, condamnări la moarte, ani grei de temniță sau lagăre de muncă silnică? Bătuți, schingiuiți, înlănțuiți, flămânzi și bolnavi, am avut de îndeplinit norme de muncă imposibil de realizat. Ziua de muncă era ziua lumină! Este nevoie să mai amintim că noi am construit la Canalul Dunărea - Marea Neagră? La stadionul din Constanța? La barajul de la Bicaz? Că am scos minereu de plumb din minele de la Cavnic, Nistru și Baia Sprie? Că am îndiguit Balta Brăilei? Am construit canale de irigații și am participat la munci agricole? Am recoltat stuf în Delta Dunării iarna, cu picioarele în apă sau am muncit în fabricile de la Gherla și Aiud? Că am lăsat prin toate aceste locuri mii de morți îngropați mișelește fără a li se cunoaște mormintele? Că am fost marginalizați, persecutați și urmăriti de Securitate până în decembrie 1989? Suntem indignați de faptul că autoritățile statului au tratat și tratează discriminatoriu beneficiarii legilor speciale, pentru fapte „presupus” asemănătoare. Vezi D.L. 118/1990 vs. L. 341/2004.

Umilitorul D.L. 118/1990, care a adus unele reparații materiale foștilor deținuți politici, nu este nici acesta respectat de către autoritățile statului, astfel:

Ni se acordau medicamente gratuite! Fals! Mai apoi s-au redus la doar trei repere, de fabricație indigenă și cele mai ieftine; acum nu ni se mai dau deloc! Un bilet de tratament gratuit! Dar nimeni nu spune că se acordă unul la douăzeci de solicitanți în cele mai mizere hoteluri și baze de tratament. Călătoriile pe mijloacele de transport în comun nu și-au găsit rezolvarea general valabilă pe tot întinsul României. Biletele de călătorie pe calea ferată nu ne sunt acordate asemenea revoluționarilor sau veteranilor de război, deși am solicitat o rezolvare în repetate rânduri. Există oare o altă explicație decât aceea pe care o bănuim noi? Desigur, nu! Constatăm cu tristețe că toate încercările de a promova legi care lezează foștii activiști de partid, securiștii, milițienii, directorii sau urmașii acestora, acestea devin ca prin minune neconstituționale (legea lustrației, limitarea atribuțiilor CNSAS). În același timp, cei care au săvârșit crime de omor împotriva noastră, beneficiază de prescriptibilitatea atotbinefăcătoare, fiind considerate drept cazuri izolate, abuzuri în serviciu, etc?! Deasemeni, suntem revoltați de faptul că

pensia pentru anii de muncă a unui fost deținut politic, cumulată cu indemnizația reparatorie nu reprezintă nici 50% din pensia unui criminal care ne-a trimis la moarte! În urmă cu mai bine de zece ani, a fost dată o OUG, prin care se acordau niște decorații luptătorilor anticomuniști. Nu le-a văzut nimeni până în ziua de azi!!! Tot atunci s-a aprobat construirea Monumentului Național al Rezistenței Anticomuniste în capitală. A fost întocmit proiectul, s-au obținut toate aprobările, s-a stabilit și amplasamentul, s-a asigurat baza materială, dar tot nimic!!! S-a discutat despre organizarea în reședințele de județ a unor muzee ale crimelor comunismului și luptei anticomuniste. Dar tot nimic!!! În anul 2009 a fost promulgată Legea 221, care oferă foștilor deținuți politici posibilitatea de a da în judecată Statul român în vederea obținerii unor despăgubiri morale. Primul Ministru, Emil Boc, dă OUG 62/2010, intervenind grosolan în treburile justiției, prin limitarea despăgubirilor la suma de maximum 10.000 euro, adică la mai puțin decât salariul unui „nesimțit” pe o lună. Această ordonanță nu este numai act de umilire, dar și un act de recondamndare în bloc a noastră, morți și supraviețuitori, de dispreț și de lipsa celui mai elementar respect pentru cei care s-au sacrificat întru apărarea valorilor neamului, valori pe care dvs. le călcați în picioare! Prezentul comunicat va fi tradus în mai multe limbi străine, fiind trimis în toate țările foste comuniste și nu numai. Vom analiza posibilitățile legale de organizare cât mai grabnică a unor manifestații de stradă (marșuri sau pichetări) atât în capitală, cât și la Bruxelles și Strasbourg.

Pentru Comitetul de Conducere al AFDPR semnează
Președinte, **Ing. Octav Bjoza**